

راز الحرفه

www.ketab.ir

ویس کرمی، مهرداد
راز گریه / مولف مهرداد ویس کرمی. -- اصفهان: محبان، ۱۳۸۴.
۱۰۰ ص.

ISBN 964-8592-18-7: ۶۵۰۰ ریال

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیپا.
کتابنامه.

۱. گریه -- جنبه های مذهبی -- اسلام. ۲. حسین بن علی (ع)، امام
سوم، ۴ - ۶۱ ق. -- سوگواریها. الف. عنوان.
۲۹۷ / ۴۸۵ BP ۲۳۲ / ۶۵ / ۹۲

کتابخانه ملی ایران
۸۴-۴۲۰۰۱ م

شناسنامه

نام کتاب	: راز گریه
مؤلف	: دکتر مهرداد ویس کرمی
ناشر	: محبان
نوبت چاپ	: اول - ۱۳۸۴
شمارگان	: ۳۰۰۰ جلد
لیتوگرافی	: ثامن
چاپخانه	: کمالی نژاد
صحافی	: امین
قیمت	: ۶۵۰ تومان
شابک	: ۹۶۴-۸۵۹۲-۱۸-۷

اصفهان - خیابان آیت الله کاشانی - ساختمان قرض الحسنه اسلامی

واحد ثامن - انتشارات محبان

۸۴-۲۳۶-۳۱۱. ۷۶۲-۳۰۰۰-۹۱۳

فهرست

۱	پیشگفتار
۴	مقدمه
۷	تعریف گریه
۱۲	توضیحی در مورد حالات روانی انسان
۲۶	پاسخ به چند شبهه در مورد موسیقی
۴۰	تأملی در مداحی و روضه خوانی
۴۴	رابطه شعر و شاعر
۴۶	از زمین دانایی تا آسمان دارایی
۴۹	میزان ارزیابی حال
۵۱	گریه حق و دین
۵۳	مراتب گریه کنندگان بر ابا عبدالله الحسین (ع)
۶۲	نگاهی دیگر به مظلومیت حسین!
۶۵	مراتب ادب در عزاداری برای امام حسین (ع)
۷۲	تبیین عرفانی گریه
۷۳	چهره ملکوتی گریه
۷۸	قلب مؤمن بین دو انگشت خدا
۷۹	حسین راز گریه است
۸۷	راز گریه معصومین بر حسین (ع)
۸۹	جمع بندی و نتیجه گیری
۹۳	فهرست منابع

پیش گفتار

گریه از قدیمی ترین همسفران آدمی است که از همان زمان که اسماء را به حضرت آدم آموختند، با وی دمساز بوده و زمانی که آدم ابوالبشر به سبب توجه به عالم طبیعت، از بهشت هبوط کرد و در سرزمین ساکن شد، سالها دستان خود را بر سر نهاده بود و از فراق آن دولت بی خون دل می گریست، آخر او به دولتی بی خون و دل خوگرفته بود و خوش نمی داشت که سعی و عمل خویش را مصروف به دست آوردن چنان کالای ارزانی نماید:

دولت آن است که بی خون دل آید به کنار

ورنه با سعی و عمل، حوروچنان این همه نیست

دردمندی من سوخته زار و نزار

ظاهرا حاجت تقریر و بیان این همه نیست

نام حافظ رقم نیک پذیرفت ولی

پیش رندان رقم سود و زیان این همه نیست

شاید به همین دلیل بعدها این عقیده در میان مردم رایج شد که: "کودک در

بدو تولد با گریه کردن پشیمانی خود را از ورود به دنیای خاکی ابراز می

دارد." اما پس از هبوط، گریه آنچنان ملازم و همراه دائمی انسان شد که مورد

غفلت او واقع شد تا جایی که حتی به خود زحمت نداد که در مورد این همسفر

کهنسال، لختی تدبیر و تأمل نماید و لذا آن عقیده پیشین، جای خود را به این

باور داد که: "گریه کودک در بدو تولد، نشانه سلامت اوست."

عقیده اخیر درست است به شرط اینکه سلامتی را اعم از سلامتی جسمی و

روحی بدانیم و آن را چنین تکمیل نماییم که: "گریه آدمی در هر زمان - از

جمله بدو تولد- حکایت از سلامت فطری او می نماید، همان فطرتی که از فراق دولت بی خون دل و هبوط در دنیا، با تمام وجود خویش، گریان است.^۱

گریه حضرت آدم و ناله بنی آدم، سکه دو رویی است که یک روی آن "ناله فراق" و روی دیگر آن، "اشتیاق لقاء مجدد" است و از اینجاست که آدمی در قالب گریه، حاجت خویش را می طلبد، به طوری که هر کودکی به طور فطری می داند که با گریه، هر آنچه را که می خواهد می تواند به کف آورد! اما صد افسوس که با افزایش سن، آن رنگ فطری، به بی رنگی می گراید و آن ناله، رمق خود را از دست می دهد و سرّ عظیم گریه، به باد فراموشی سپرده می شود و آدمی از گریه و اشک غفلت می ورزد.

این نوشتار درصدد رفع غفلت اخیر و باز خوانی اسرار نهفته در گریه و اشک می باشد و به این منظور، گریه را به آستانبوسی "قتیل العبره" می برد، تا آبروی از دست رفته او را بازگرداند و او را به اسرار گرانسنگ خویش، واقف گرداند "بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَىٰهَا وَ مَرْسَاهَا"^۲. در ابتدای نوشتار، توضیحی در مورد "ملاک شهود" و "صفات جمال و جلال" تقدیم می گردد و در ادامه، پس از توضیح مختصری در خصوص واژه گریه و ترسیم مبادی تصویری بحث، وارد "بحث فلسفی" در مورد گریه می شویم و در انتهای این بحث، رشته کلام را به "عرفان" می سپاریم و از زبان او به توصیف گریه و اسرار نهفته در آن می پردازیم و در این راستا و به تناسب، از آیات و روایات معصومین، استمداد

۱. قال الحسین (ع): "أنا قَتِيلُ الْعِبْرَةِ لَا يَذْكُرُنِي مُؤْمِنٌ إِلَّا بَكَى" «من کشته عاشق اشکم. هیچ مؤمنی مرا یاد نمی کند مگر اینکه گریان می شود. {بحار الانوار، جلد ۴۴، صفحه ۲۷۹/ عبّره: اشک، اندوهی که در گلو گیر کرده باشد} متجد

می جوییم.

حاصل این مباحث، یک "مقدمه" و "چهار فصل" خواهد بود که مقدمه، به بحث در مورد "جمال" و "جلال" و "شهود"، فصل اول در مورد "مبادی تصویری"، فصل دوم به بحث فلسفی و فصل سوم به بحث عرفانی و فصل چهارم به جمع بندی مطالب می پردازد. البته در اثنای بحث فلسفی، به طور مختصر به موضوعات شعر و موسیقی نیز پرداخته ایم که به طور غیر مستقیم با موضوع این کتاب ارتباط دارد.

نگارنده، نوشتار فعلی را به روح امام راحل، علامه طباطبائی و شهدای اسلام تقدیم می دارد، امید که در پرتو شفاعت آن بزرگواران، نکته سنجان اهل دل از رموز آن به حظ وافر نایل گردند: "تَعْيَهَا أَذْنٌ وَاعِيَةٌ"^۱

ليلة القدر ۱۴۲۴ هـ.ق

بنده فقیر خدا، مهرداد ویس کرمی

ملاک صحت مباحث ذوقی و شهودی

برای روشن شدن اذهان خوانندگان و استفاده هر چه بیشتر از محتویات این نوشتار، در طلّیعه کلام نکاتی را تقدیم می داریم.

۱- این مباحث بیشتر جنبه ذوقی دارد و اگر چه سعی شده است تا حد امکان، قابل استدلال و همراه با دلایل عقلی و نقلی باشد، اما جنبه های ذوقی آن بیشتر است. همانگونه که در بیانات بزرگان اهل معرفت آمده، ملاک ارزیابی مباحث ذوقی، "عقل" و "نقل معتبر" است که به اختصار بیان می نماییم:

الف- عقل: منظور از "عقل" در اینجا، عقل استدلالی است که از ترکیب منطقی مقدمات مورد نیاز (صغری و کبری) به نتیجه قطعی دست می یابد.

وظیفه عقل - به معنای فوق الذکر- تعیین خطوط کلی است و در مورد مصادیق و جزئیات، ساکت است، به طور مثال عقل، با برهان قطعی، وجود غیب (توحید، نبوت و معاد) را ثابت می کند ولی راجع به این مطلب که مثلاً "درقیامت میزان عقوبت هر گناه چقدر است؟" ساکت می ماند.

از آنجا که براهین عقلی، یقینی هستند، لذا هیچ بحث ذوقی نباید با "برهان قطعی عقلی"، ناسازگار باشد. نکته قابل توجه و تأکید این است که "ملاک در مورد مسایل شهودی و ذوقی این است که این امور نباید مخالفتی با براهین عقلی داشته باشند".

به بیان دیگر، یک مطلب ذوقی تا زمانی که با براهین قطعی عقلی ناسازگار نباشد، معتبر است و لازم نیست که حتماً با برهان عقلی، قابل اثبات باشد.^۱

ب- منظور از نقل معتبر "قرآن کریم" و سنت (قول و فعل و سکوت) معصومین است. هیچ بحث ذوقی نباید با "شهود معصومین"، ناسازگاری داشته باشد. به

۱. القیصری، محمد، شرح فصوص الحکم، مقدمه، صفحه ۸۵/ نیز آیت الله جوادی آملی، اسرار الصلاة، صفحه ۱۵